

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ความคาดหวัง และ ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นในรายการวิทยุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ซึ่งผลการวิเคราะห์จะนำเสนอเป็นส่วนต่าง ๆ มีดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทางประชากรศาสตร์และข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ส่วนที่ 3 ความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นที่มีต่อการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ส่วนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

โดยผู้ศึกษาใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (for Window Version 11.5) ในการประมวลผลซึ่งจะนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการศึกษาดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1-5 จะนำเสนอโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ยในการบรรยายลักษณะทางประชากรศาสตร์และข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พฤติกรรมการส่งข้อความสั้น ความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้น และความคิดเห็นที่มีต่อการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

สำหรับในส่วนที่ 6 จะนำเสนอโดยการนำสถิติเชิงอนุมานในรูปของตาราง และการพิสูจน์ด้วยสมมติฐาน

ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 1

ข้อมูลทางประชากรศาสตร์และข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	149	49.7
หญิง	151	50.3
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ประกอบด้วย เพศชายและหญิงในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ชาย ร้อยละ 49.7 และหญิง ร้อยละ 50.3

ตารางที่ 4.2

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
15-20 ปี	61	20.3
21 – 30 ปี	158	52.7
31 – 40 ปี	59	19.7
41-50 ปี	22	7.3
รวม	300	100.0

ตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอยู่ในช่วง 21-30 ปี คิดเป็น ร้อยละ 52.7 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุ 15-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.3 และ 31-40 ปีร้อยละ 19.7 โดยมีเพียงร้อยละ 7.3 ที่มีอายุ 41 – 50 ปี

ตารางที่ 4.3

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	4	1.3
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	79	26.3
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	33	11.0
ปริญญาตรี	146	48.7
สูงกว่าปริญญาตรี	38	12.7
รวม	300	100.0

ด้านระดับการศึกษา แสดงอยู่ในตารางที่ 4.3 พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 48.7 รองลงมา ได้แก่ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 26.3 และ 12.7 ตามลำดับ โดยมีผู้ที่มีการศึกษต่ำกว่ามัธยมศึกษา เพียงร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.4

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	42	14.0
ธุรกิจเอกชน/ลูกจ้าง	137	45.7
ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ	37	12.3
นักเรียน/นักศึกษา	72	24.0
แม่บ้าน	7	2.3
ว่างงาน/กำลังหางาน	5	1.7
รวม	300	100.0

ตารางที่ 4.4 แสดงสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นกลุ่ม ธุรกิจเอกชน/ลูกจ้าง ร้อยละ 45.7 รองลงมาได้แก่ กลุ่มนักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 24.0 และ ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 12.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	47	15.7
5,000 – 10,000 บาท	112	37.3
10,001 – 20,000 บาท	78	26.0
20,001 – 30,000 บาท	30	10.0
สูงกว่า 30,000 บาท	33	11.0
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อยู่ในช่วง 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาได้แก่ 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.0 และ ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 15.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการครอบครองโทรศัพท์มือถือ

โทรศัพท์มือถือ	จำนวน	ร้อยละ
มี	295	98.3
ไม่มี	5	1.7
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมด สูงถึงร้อยละ 98.3 มีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเอง โดยมีเพียงร้อยละ 1.7 เท่านั้นที่ไม่มี

ตารางที่ 4.7

แสดงจำนวน และ ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
การใช้บริการสื่อสารด้วยข้อความสั้น

ระดับการใช้บริการข้อความสั้น จากโทรศัพท์มือถือ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นประจำ	142	47.3
นาน ๆ ครั้ง	158	52.7
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ใช้บริการส่งข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือ
นาน ๆ ครั้ง และเป็นประจำ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 52.7 และ 47.3 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2

พฤติกรรมการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ตารางที่ 4.8

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่
ในการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ ต่อ 1 สัปดาห์

ความถี่ในการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ ต่อ 1 สัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 3 ข้อความ	196	65.3
4-6 ข้อความ	48	16.0
7-9 ข้อความ	24	8.0
10 – 12 ข้อความ	17	5.7
มากกว่า 12 ข้อความ	15	5.0
รวม	300	100.0

ตารางที่ 4.8 แสดงความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ ต่อ 1 สัปดาห์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 65.3 ส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ ไม่เกิน 3 ข้อความต่อสัปดาห์ รองลงมาได้แก่ 4-6 ข้อความ และ 7-9 ข้อความต่อสัปดาห์ ที่ร้อยละ 16.0 และ 8.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลา
ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ช่วงเวลาในการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
04.00 น. – 08.00 น.	21	7.0
08.00 น. – 12.00 น.	46	15.3
12.00 น. – 15.00 น.	38	12.7
15.00 น. – 19.00 น.	35	11.7
19.00 น. – 24.00 น.	142	47.3
24.00 น. – 04.00 น.	18	6.0
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่า ช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างนิยมส่งข้อความสั้นเข้าร่วมรายการวิทยุมากที่สุด คือ ช่วง 19.00 น.-24.00 น. คิดเป็นร้อยละ 47.3 รองลงมา ที่ร้อยละ 15.3 และ 12.7 คือช่วง 8.00-12.00 น. และ 12.00-15.00 น. ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของ
รายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้นไปร่วมรายการบ่อยที่สุด

ประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น ไปร่วมรายการบ่อยที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
รายการเล่าข่าว/สนทนาข่าว	27	9.0
รายการวิเคราะห์ข่าว	18	6.0
รายการข่าวเจาะจร	9	3.0
รายการเพื่อการศึกษาศึกษา	5	1.7
รายการสนทนา	32	10.7
รายการกีฬา	50	16.6
รายการเพลง	159	53.0
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่ง (ร้อยละ 53.0) จะส่งข้อความสั้นไปยังรายการเพลงเป็นหลัก รองลงมา ได้แก่ รายการกีฬา ร้อยละ 16.6 และ รายการสนทนาที่ร้อยละ 10.7 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3
การคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ตารางที่ 4.11

แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น
ผ่านรายการวิทยุ

ความคาดหวังจากการส่ง ข้อความสั้น (SMS) ผ่าน รายการวิทยุ	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คาดหวัง
จะได้รับความสบายใจ คลายเหงา หรือผ่อนคลาย ความเครียด	14 (4.7)	21 (7.0)	70 (23.3)	112 (37.3)	83 (27.7)	3.76	1.08	มาก
รายการวิทยุจะสามารถสื่อสาร ข้อความความรู้สึก หรือ ความคิดของท่านไปถึงผู้อื่นได้	11 (3.7)	28 (9.3)	92 (30.7)	104 (34.7)	65 (21.7)	3.61	1.04	มาก
จะสามารถแสดงตัวตน ความ คิดเห็นหรือความรู้สึกใน ข้อความ สั้นได้อย่างเต็มที่	20 (6.7)	31 (10.3)	85 (28.3)	74 (24.7)	90 (30.0)	3.61	1.20	มาก
ได้รับคำตอบ ความรู้ หรือ ความช่วยเหลือ ตามที่ต้องการ	13 (4.3)	23 (10.7)	97 (32.3)	86 (27.7)	72 (24.0)	3.57	1.10	มาก
อาจจะมีส่วนช่วยเหลือผู้อื่น ได้รับความรู้ คำตอบ หรือ ความช่วยเหลือ	13 (4.3)	32 (10.7)	88 (29.3)	112 (37.3)	55 (18.3)	3.55	1.05	มาก
ดีใจจะเปิดเพลงตามที่ท่านส่ง ข้อความไป	29 (9.7)	27 (9.0)	89 (29.7)	93 (31.0)	62 (20.7)	3.44	1.19	มาก
ความสนุกสนาน ตื่นเต้น จากการร่วมสนุกชิงรางวัล	18 (6.0)	41 (13.7)	91 (30.3)	90 (30.0)	60 (20.0)	3.44	1.13	มาก
การได้รับรางวัลในรูปแบบ ของเงินของรางวัลหรือสิ่งของ ตอบแทนต่าง ๆ	39 (13.0)	42 (14.0)	69 (23.0)	25 (21.7)	85 (28.3)	3.38	1.37	ปานกลาง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น (SMS) ผ่านรายการวิทยุ	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคาดหวัง
พิธีกร หรือ ดีเจ กล่าวชื่นชมหรือขอบคุณท่านในรายการ	34 (11.3)	40 (13.3)	95 (31.7)	70 (23.3)	61 (20.3)	3.28	1.25	ปานกลาง
พิธีกร หรือ ดีเจ ประกาศชื่อหรืออ่านข้อความของท่านในรายการ	39 (13.0)	41 (13.7)	83 (27.7)	82 (27.3)	55 (18.3)	3.24	1.27	ปานกลาง
ข้อความของท่านจะได้รับ ความสนใจมากกว่าการโทรศัพท์เข้าไปในรายการ	35 (11.7)	36 (12.0)	120 (40.0)	60 (20.0)	49 (16.3)	3.17	1.19	ปานกลาง
ข้อความสั้น (SMS) ที่ท่านส่งไปในรายการ จะทำผู้รับ หรือผู้อ่าน รู้สึกว่าท่านเป็นคนทันสมัย	30 (10.0)	54 (18.0)	100 (33.3)	73 (24.3)	43 (14.3)	3.15	1.17	ปานกลาง
ผลการตัดสินใจ หรือการแพ้-ชนะในรายการจะเป็นไปตามที่ท่านต้องการ	29 (9.7)	52 (17.3)	113 (37.7)	70 (23.3)	36 (12.0)	3.11	1.13	ปานกลาง
จะได้รับการยอมรับ หรือ ชื่นชมจากคนรอบข้างเมื่อท่านได้รับรางวัล หรือ เมื่อมีการประกาศชื่อของท่านในรายการ	29 (9.7)	65 (21.7)	86 (28.7)	84 (28.0)	36 (12.0)	3.11	1.16	ปานกลาง
การเป็นที่จดจำของพิธีกร ดีเจ หรือ ในหมู่ผู้ฟังรายการคนอื่น ๆ	40 (13.3)	69 (23.0)	79 (26.3)	75 (25.0)	37 (12.3)	3.00	1.23	ปานกลาง
รวม						3.36	0.87	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีระดับความคาดหวังต่อการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.36) และเมื่อพิจารณาแยกรายข้อ มีรายละเอียดดังนี้

หัวข้อที่มีระดับความคาดหวังอยู่ในระดับมาก มีทั้งหมด 7 ข้อ โดยข้อที่มีระดับคาดหวังสูงที่สุด ได้แก่ การได้รับความสบายใจ คลายเหงา หรือผ่อนคลายความเครียด มีค่าเฉลี่ย 3.76 รองลงมา คือ รายการวิทยุจะสามารถสื่อสารข้อความความรู้สึก หรือ ความคิดของท่านไปถึงผู้อื่นได้ และ สามารถแสดงตัวตน ความคิดเห็นหรือความรู้สึกในข้อความ สั้นได้อย่างเต็มที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.61 ได้รับคำตอบ ความรู้ หรือความช่วยเหลือ ตามที่ต้องการ มีค่าเฉลี่ย 3.57 อาจจะมีส่วนช่วยเหลือผู้อื่นได้รับความรู้ คำตอบ หรือ ความช่วยเหลือ มีค่าเฉลี่ย 3.55 ดีใจจะเปิดเพลงตามที่ท่านส่งข้อความไป และ ความสนุกสนาน ตื่นเต้น จากการร่วมสนุกชิงรางวัล มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.44

สำหรับหัวข้อที่มีระดับความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง มีทั้งหมด 8 ข้อ ได้แก่ การได้รับรางวัลในรูปแบบของเงินของรางวัลหรือสิ่งของตอบแทนต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.38 พิธีกร หรือ ดีเจ กล่าวชื่นชม หรือ ขอบคุณท่านในรายการ มีค่าเฉลี่ย 3.28 พิธีกร หรือ ดีเจ ประกาศชื่อ หรือ อ่านข้อความของท่านในรายการ มีค่าเฉลี่ย 3.24 ข้อความของท่านจะได้รับความสนใจมากกว่าการโทรศัพท์เข้าไปในรายการ มีค่าเฉลี่ย 3.17 ข้อความสั้นที่ท่านส่งไปในรายการ จะทำผู้รับ หรือ ผู้อ่าน รู้สึกว่าท่านเป็นคนทันสมัย มีค่าเฉลี่ย 3.15 ผลการตัดสิน หรือการแพ้-ชนะ ในรายการ จะเป็นไปตามที่ท่านต้องการ และ ได้รับการยอมรับ หรือ ชื่นชมจากคนรอบข้างเมื่อท่านได้รับรางวัล หรือ เมื่อมีการประกาศชื่อของท่านในรายการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.11 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังต่ำที่สุด ได้แก่ การเป็นที่จดจำของพิธีกร ดีเจ หรือ ในหมู่ผู้ฟังรายการคนอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.00

ส่วนที่ 4
ความพึงพอใจการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ตารางที่ 4.12
 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจจาก
 การส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ความพึงพอใจจากการส่ง ข้อความสั้น (SMS) ผ่าน รายการวิทยุ	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ พึงพอใจ
ท่านได้รับความสบายใจ คลายเหงา หรือผ่อนคลาย ความเครียด	10 (3.3)	24 (8.0)	80 (26.7)	101 (33.7)	85 (28.3)	3.76	1.06	มาก
ท่านสามารถแสดงตัวตน ความคิดเห็นหรือความรู้สึก ในข้อความ (SMS) ได้อย่าง เต็มที่	19 (6.3)	40 (13.3)	84 (28.0)	76 (25.3)	81 (27.0)	3.53	1.20	มาก
ท่านสามารถสื่อสาร หรือ แสดงความรู้สึกของท่านไป ยังบุคคลที่ท่านต้องการได้	18 (6.0)	43 (14.3)	130 (43.3)	82 (27.3)	27 (9.0)	3.19	0.99	ปานกลาง
มีส่วนช่วยเหลือผู้อื่นได้รับ ความรู้ คำตอบ หรือ ความ ช่วยเหลือ	15 (5.0)	46 (15.3)	139 (46.3)	76 (25.3)	24 (8.0)	3.16	0.95	ปานกลาง
ท่านได้รับคำตอบ ความรู้ หรือความช่วยเหลือ ตามที่ ต้องการ	16 (5.3)	55 (18.3)	145 (48.3)	61 (28.3)	23 (7.7)	3.07	0.95	ปานกลาง
ท่านได้รับความสนุกสนาน ตื่นเต้น จากการร่วมสนุกชิง รางวัล	35 (11.7)	54 (18.0)	107 (35.7)	66 (22.0)	38 (12.7)	3.06	1.17	ปานกลาง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้น (SMS) ผ่านรายการวิทยุ	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ข้อความสั้น (SMS) ที่ท่านส่งไปในรายการ จะทำผู้รับหรือ ผู้อ่าน รู้สึกว่าท่านเป็นคนทันสมัย	29 (9.7)	57 (19.0)	125 (41.7)	77 (25.7)	12 (4.0)	2.95	1.00	ปานกลาง
ดีใจจะเปิดเพลงตามที่ท่านส่งข้อความขอไป	38 (12.7)	56 (18.7)	115 (38.3)	72 (24.0)	19 (6.3)	2.93	1.09	ปานกลาง
พิธีกร หรือ ดีเจ กล่าวชื่นชมหรือ ขอบขอบคุณท่านในรายการ	32 (10.7)	75 (25.0)	116 (38.7)	52 (17.3)	25 (8.3)	2.88	1.08	ปานกลาง
ข้อความของท่านจะได้รับ ความสนใจมากกว่าการโทรศัพท์เข้าไปในรายการ	24 (8.0)	74 (24.7)	127 (42.3)	63 (21.0)	12 (4.0)	2.88	0.96	ปานกลาง
พิธีกร หรือ ดีเจ ประกาศชื่อหรืออ่านข้อความของท่านในรายการ	32 (10.7)	87 (29.0)	113 (37.7)	49 (16.3)	19 (6.3)	2.79	1.05	ปานกลาง
ได้รับการยอมรับ หรือ ชื่นชมจากคนรอบข้างเมื่อท่านได้รับรางวัล หรือ เมื่อมีการประกาศชื่อของท่านในรายการ	40 (13.3)	82 (27.3)	103 (34.3)	64 (21.3)	11 (3.7)	2.75	1.05	ปานกลาง
ท่านเป็นที่จดจำของพิธีกร ดีเจ หรือ ในหมู่ผู้ฟังรายการคนอื่น ๆ	51 (17.0)	95 (31.7)	88 (29.3)	50 (16.7)	16 (5.3)	2.62	1.11	ปานกลาง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ความพึงพอใจจากการส่ง ข้อความสั้น (SMS) ผ่าน รายการวิทยุ	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ พึงพอใจ
ผลการตัดสินใจหรือการแพ้- ชนะ ในรายการจะเป็นไป ตามที่ท่านต้องการ	54 (18.0)	76 (25.3)	107 (35.7)	58 (19.3)	5 (1.7)	2.61	1.04	ปานกลาง
ท่านได้รับรางวัลในรูปแบบ ของเงินของรางวัลหรือ สิ่งของตอบแทนต่าง ๆ	64 (21.3)	86 (28.7)	89 (29.7)	47 (15.7)	14 (4.7)	2.54	1.13	น้อย
รวม						2.98	0.74	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีระดับความพึงพอใจต่อการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.98) และเมื่อพิจารณาแยกรายข้อ มีรายละเอียดดังนี้

หัวข้อที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีทั้งหมด 2 ข้อ โดยข้อที่มีระดับพึงพอใจสูงที่สุด ได้แก่ การได้รับความสบายใจ คลายเหงา หรือผ่อนคลายความเครียด มีค่าเฉลี่ย 3.76 และท่านสามารถแสดงตัวตน ความคิดเห็นหรือความรู้สึกในข้อความได้อย่างเต็มที่ มีค่าเฉลี่ย 3.53

สำหรับหัวข้อที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง มีทั้งหมด 12 ข้อ ได้แก่ ท่านสามารถสื่อสาร หรือ แสดงความรู้สึกของท่านไปยังบุคคลที่ท่านต้องการได้ มีค่าเฉลี่ย 3.19 มีส่วนช่วยเหลือผู้อื่นได้รับความรู้ คำตอบ หรือ ความช่วยเหลือ มีค่าเฉลี่ย 3.16 ท่านได้รับคำตอบความรู้ หรือความช่วยเหลือ ตามที่ต้องการ มีค่าเฉลี่ย 3.07ท่านได้รับความสนุกสนาน ตื่นเต้น จากการร่วมสนุกชิงรางวัล มีค่าเฉลี่ย 3.06 ข้อความสั้นที่ท่านส่งไปในรายการ จะทำผู้รับ หรือ ผู้อ่านรู้สึกว่าคุณเป็นคนทันสมัย มีค่าเฉลี่ย 2.95 ดีเจจะเปิดเพลงตามที่ท่านขอ มีค่าเฉลี่ย 2.93 พิธีกร หรือ ดีเจ กล่าวชื่นชม หรือ ขอบคุณท่านในรายการ และ ข้อความของท่านจะได้รับความสนใจมากกว่าการโทรศัพท์เข้าไปในรายการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 2.88 พิธีกร หรือ ดีเจ อ่านข้อความของท่านในรายการ มีค่าเฉลี่ย 2.79 ได้รับการยอมรับ หรือ ชื่นชมจากคนรอบข้างเมื่อท่านได้รับรางวัล

หรือ เมื่อมีการประกาศชื่อของท่านในรายการ มีค่าเฉลี่ย 2.75 การเป็นที่จดจำของพิธีกร ดีใจ หรือ ในหมู่ผู้ฟังรายการคนอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.62 และ ผลการตัดสินใจ หรือการแพ้-ชนะ ในรายการจะเป็นไปตามที่ท่านต้องการ มีค่าเฉลี่ย 2.31

ขณะที่ การได้รับรางวัลในรูปแบบของเงินของรางวัลหรือสิ่งของตอบแทนต่าง ๆ เป็นข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.54

ส่วนที่ 5

ความคิดเห็นต่อการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ตารางที่ 4.13

แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นที่มีต่อการส่งข้อความสั้น
ผ่านรายการวิทยุ

ความคิดเห็นต่อการส่ง ข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
ท่านคิดว่าจะส่งข้อความสั้น ในรายการวิทยุต่อไป	4 (1.3)	22 (7.3)	91 (30.3)	111 (37.0)	72 (24.0)	3.75	0.95	มาก
ท่านคิดว่าอัตราค่าบริการ ในการส่ง ข้อความสั้นใน รายการวิทยุควรปรับลดลง	3 (1.0)	36 (12.0)	95 (31.7)	89 (29.7)	77 (25.7)	3.67	1.02	มาก
ท่านคิดว่าผู้จัดรายการวิทยุใน รายการที่ท่านรับฟังมักพูด กระตุ้นให้คนฟังส่งข้อความสั้น บ่อยเกินไป	10 (3.3)	39 (13.0)	94 (31.3)	127 (42.3)	30 (10.0)	3.43	0.95	มาก
ท่านคิดว่าการแจกรางวัล หรือ การหาผู้โชคดีจากข้อความสั้น ในรายการวิทยุควรมีความ โปร่งใส และตรวจสอบได้	31 (10.3)	34 (11.3)	88 (29.3)	82 (27.3)	65 (21.7)	3.39	1.23	ปานกลาง

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการส่ง ข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
ท่านคิดว่า การส่งข้อความสั้น ในรายการวิทยุปัจจุบัน อาจไม่ เหมาะกับบางรูปแบบของ กิจกรรมหรือบางรายการ	5 (1.7)	38 (12.7)	142 (47.3)	85 (28.3)	30 (10.0)	3.32	0.88	ปานกลาง
ท่านคิดว่า ขั้นตอนการส่ง ข้อความสั้น เพื่อร่วมสนุกชิง รางวัลในรายการวิทยุบางครั้ง ยุ่งยาก และ สับสน	13 (4.3)	55 (18.3)	143 (47.7)	60 (20.0)	29 (9.7)	3.12	0.97	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นต่อการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุสูงที่สุด ในข้อ ท่านคิดว่า จะส่งข้อความสั้น ในรายการวิทยุต่อไป มีค่าเฉลี่ย 3.75 รองลงมา ได้แก่ ท่านคิดว่า อัตราค่าบริการในการส่งข้อความสั้น ในรายการวิทยุควรปรับลดลง มีค่าเฉลี่ย 3.67 และ ท่านคิดว่า ผู้จัดรายการวิทยุในรายการที่ท่านรับฟัง มักพูดกระตุ้นให้คนฟังส่ง sms บ่อยเกินไป มีค่าเฉลี่ย 3.43 โดยทั้ง 3 ข้อ มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก

สำหรับหัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ ท่านคิดว่า การแจกรางวัล หรือ การหาผู้โชคดีจาก sms ในรายการวิทยุควรมีความโปร่งใส และตรวจสอบได้ มีค่าเฉลี่ย 3.39 ท่านคิดว่า การส่งข้อความสั้น ในรายการวิทยุปัจจุบัน อาจไม่เหมาะกับบางรูปแบบของกิจกรรม หรือบางรายการ มีค่าเฉลี่ย 3.32 และ ท่านคิดว่า ขั้นตอนการส่งข้อความสั้น เพื่อร่วมสนุกชิงรางวัล ในรายการวิทยุบางครั้งยุ่งยาก และ สับสน มีค่าเฉลี่ย 3.12

ส่วนที่ 6

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้พึงรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.1 ผู้พึงรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.1 ดังนี้

H_0 : ผู้พึงรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้พึงรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่ง ข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามเพศ

เพศ	ความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t-value	2-tailed Sig.
ชาย	149	3.28	0.90	-1.655	0.099
หญิง	151	3.44	0.83		

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ค่า 2-tailed Sig. มีค่าเท่ากับ 0.099 สูงกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้พึงรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.2 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.2 ดังนี้

H_0 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่ง ข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอายุ

อายุ	ความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
15-20 ปี	61	3.63	0.79	3.017*	0.030
21 – 30 ปี	158	3.26	0.76		
31 – 40 ปี	59	3.41	1.07		
41-50 ปี	22	3.25	1.08		
รวม	300	3.36	0.87		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.030 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างรายคู่ของความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอายุ จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี LSD ผลที่ได้แสดงในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16

แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอายุ

อายุ	ความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ				
	$\bar{X}$	1	2	3	4
1. 15-20 ปี	3.63	-	*	-	-
2. 21 – 30 ปี	3.26	*	-	-	-
3. 31 – 40 ปี	3.41	-	-	-	-
4. 41-50 ปี	3.25	-	-	-	-
รวม	3.36				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 15-20 ปี จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุสูงกว่า ผู้ฟังรายการที่มีอายุ 21-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.3 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.3 ดังนี้

H_0 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น
ผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานคร
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	4	3.42	0.79	3.132*	0.015
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	79	3.31	0.67		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	33	3.63	0.84		
ปริญญาตรี	146	3.24	0.91		
สูงกว่าปริญญาตรี	38	3.71	1.01		
รวม	300	3.36	0.87		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.015 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างรายคู่ของความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามระดับการศึกษา จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี LSD ผลที่ได้แสดงในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18

แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น
ผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอายุ

ระดับการศึกษา	ความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ					
	$\bar{X}$	1	2	3	4	5
1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	3.42	-	-	-	-	-
2. มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	3.31	-	-	-	-	*
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	3.63	-	-	-	*	-
4. ปริญญาตรี	3.24	-	-	*	-	*
5. สูงกว่าปริญญาตรี	3.71	-	*	-	*	-
รวม	3.36					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ฟังที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และระดับสูงกว่าปริญญาตรีจะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ที่มีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุต่ำกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นอกจากนี้ผู้ฟังที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุสูงกว่ากลุ่มผู้ฟังที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้วยเช่นกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.4 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.4 ดังนี้

H_0 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น
ผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ				11.069	0.000
ธุรกิจเอกชน/ลูกจ้าง	42	3.98	0.78		
ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ	137	3.22	0.80		
นักเรียน/นักศึกษา	37	2.85	1.02		
แม่บ้าน	72	3.43	0.71		
ว่างงาน/กำลังหางาน	7	4.33	0.49		
	5	3.47	0.93		
รวม	300	3.36	0.87		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างรายคู่ของความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอาชีพ จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี LSD ผลที่ได้แสดงในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20

แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น
ผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

อาชีพ	ความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ						
	$\bar{X}$	1	2	3	4	5	6
1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.98	-	*	*	*	-	-
2. ธุรกิจเอกชน/ลูกจ้าง	3.22	*	-	*	-	*	-
3. ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ	2.85	*	*	-	*	*	-
4. นักเรียน/นักศึกษา	3.43	*	-	*	-	*	-
5. แม่บ้าน	4.33	-	*	*	*	-	-
6. ว่างาน/กำลังหางาน	3.47	-	-	-	-	-	-
รวม	3.36						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่ประกอบอาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และ แม่บ้าน มีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุสูงกว่ากลุ่มผู้ฟังที่ทำงาน ธุรกิจเอกชน/ลูกจ้าง ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ และ นักเรียน/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นอกจากนี้ กลุ่มผู้ฟังที่ทำงาน ธุรกิจเอกชน/ลูกจ้าง และ กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา ก็มีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุสูงกว่า ผู้ที่ทำธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้วยเช่นกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.5 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.5 ดังนี้

H_0 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามรายได้

รายได้	ความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 5,000 บาท	47	3.27	0.71	0.405	0.805
5,000 – 10,000 บาท	112	3.42	0.88		
10,001 – 20,000 บาท	78	3.36	0.76		
20,001 – 30,000 บาท	30	3.24	1.08		
สูงกว่า 30,000 บาท	33	3.41	1.09		
รวม	300	3.36	0.87		

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.805 สูงกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.6 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเองแตกต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.6 ดังนี้

H_0 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเองต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเองต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น
ผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตาม
การมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเอง

โทรศัพท์มือถือ	ความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t-value	2-tailed Sig.
มี	295	3.36	0.87	-0.028	0.977
ไม่มี	5	3.37	0.54		

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ค่า 2-tailed Sig. มีค่าเท่ากับ 0.977 สูงกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเองต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.7 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการใช้บริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือแตกต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.7 ดังนี้

H_0 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการใช้บริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการใช้บริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือต่างกัน จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่าน
รายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามระดับการให้บริการ
ข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือ

ระดับการให้บริการข้อความ สั้นจากโทรศัพท์มือถือ	ความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t-value	2-tailed Sig.
เป็นประจำ	142	3.73	0.78	7.698*	0.000
นาน ๆ ครั้ง	158	3.03	0.81		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ค่า 2-tailed Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ต่ำกว่า ค่าระดับ
นัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้ฟังรายการวิทยุ
ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการให้บริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือต่างกัน จะมีความ
คาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน ซึ่งผลที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
ที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ฟังรายการวิทยุในเขต
กรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.1 เพศของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมี
ความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.1 ดังนี้

H_0 : เพศของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับ
ความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

H_1 : เพศของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความถี่
ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ตารางที่ 4.24

แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานคร
กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่าน รายการวิทยุ	เพศ		χ^2	Sig.
	ชาย	หญิง		
1-3 ข้อความ	104 (69.8)	92 (60.9)	4.901	0.298
4-6 ข้อความ	19 (12.8)	29 (19.2)		
7-9 ข้อความ	9 (6.0)	15 (9.9)		
10-12 ข้อความ	10 (6.7)	7 (4.6)		
มากกว่า 12 ข้อความ	7 (4.7)	8 (5.4)		
รวม	149 (100.0)	151 (100.0)		

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.298 สูงกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ดังนั้น เพศของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ ซึ่งผลที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.2 อายุของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.2 ดังนี้

H_0 : อายุของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

H_1 : อายุของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ตารางที่ 4.25

แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครกับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ความถี่ในการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ	อายุ				χ^2	Sig.
	15-20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี		
1-3 ข้อความ	31 (50.8)	114 (72.2)	35 (59.3)	16 (72.7)	24.949*	0.015
4-6 ข้อความ	9 (14.8)	21 (13.3)	12 (20.3)	6 (27.3)		
7-9 ข้อความ	11 (18.0)	7 (4.4)	6 (10.2)	- -		
10-12 ข้อความ	7 (6.6)	9 (5.7)	4 (6.8)	- -		
มากกว่า 12 ข้อความ	6 (9.8)	7 (4.4)	2 (3.4)	- -		
รวม	61 (100.0)	158 (100.0)	59 (100.0)	22 (100.0)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.015 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น อายุของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.3 ระดับการศึกษาของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.3 ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

H_1 : ระดับการศึกษาของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ตารางที่ 4.26

แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้ฟังรายการวิทยุ ในเขตกรุงเทพมหานครกับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ความถี่ในการส่ง ข้อความสั้นผ่าน รายการวิทยุ	ระดับการศึกษา					χ^2	Sig.
	ต่ำกว่า มัธยม ศึกษา	มัธยมศึกษา หรือ เทียบเท่า	อนุปริญญา หรือ เทียบเท่า	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี		
1-3 ข้อความ	3 (75.0)	58 (73.4)	19 (57.6)	99 (67.8)	17 (44.7)	25.763	0.057
4-6 ข้อความ	1 (25.0)	12 (15.2)	6 (18.1)	21 (14.4)	8 (21.1)		
7-9 ข้อความ	- -	7 (8.9)	3 (9.1)	12 (8.2)	2 (5.3)		
10-12 ข้อความ	- -	- -	3 (9.1)	9 (6.2)	5 (13.1)		
มากกว่า 12 ข้อความ	- -	2 (2.5)	2 (6.1)	5 (3.4)	6 (15.8)		
รวม	4 (100.0)	79 (100.0)	33 (100.0)	146 (100.0)	38 (100.0)		

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.057 สูงกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ระดับการศึกษาของผู้พึงรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ ซึ่งผลที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.4 อาชีพของผู้พึงรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.4 ดังนี้

H_0 : อาชีพของผู้พึงรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

H_1 : อาชีพของผู้พึงรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ตารางที่ 4.27

แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้พึงรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครกับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ	อาชีพ						χ^2	Sig.
	ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจเอกชน/ ลูกจ้าง	ธุรกิจส่วนตัว/ อาชีพอิสระ	นักเรียน/ นักศึกษา	แม่บ้าน	ว่างงาน/ กำลังหางาน		
1-3 ข้อความ	15 (35.7)	100 (73.0)	28 (75.7)	48 (66.7)	3 (42.9)	2 (40.0)	46.959*	0.001
4-6 ข้อความ	10 (23.8)	18 (13.0)	7 (18.9)	9 (12.6)	3 (42.9)	1 (20.0)		
7-9 ข้อความ	8 (19.0)	5 (3.7)	1 (2.7)	8 (11.0)	1 (14.2)	1 (20.0)		

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ความถี่ในการส่ง ข้อความสั้นผ่าน รายการวิทยุ	อาชีพ						χ^2	Sig.
	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจ เอกชน/ ลูกจ้าง	ธุรกิจ ส่วนตัว/ อาชีพ อิสระ	นักเรียน/ นักศึกษา	แม่บ้าน	ว่างงาน/ กำลัง หางาน		
10-12 ข้อความ	6 (14.3)	9 (6.6)	1 (2.7)	- -	- -	1 (20.0)		
มากกว่า 12 ข้อความ	3 (7.2)	5 (3.7)	- -	7 (9.7)	- -	- -		
รวม	42 (100.0)	137 (100.0)	37 (100.0)	72 (100.0)	7 (100.0)	5 (100.0)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.001 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น อาชีพของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.5 รายได้ของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.5 ดังนี้

H_0 : รายได้ของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

H_1 : รายได้ของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ตารางที่ 4.28

แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานคร
กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ความถี่ในการส่ง ข้อความสั้นผ่าน รายการวิทยุ	รายได้ (บาท)					χ^2	Sig.
	ต่ำกว่า 5,000	5,000 – 10,000	10,001 – 20,000	20,001 – 30,000	สูงกว่า 30,000		
1-3 ข้อความ	32 (68.1)	71 (63.4)	55 (70.5)	16 (53.3)	22 (66.7)	26.510*	0.047
4-6 ข้อความ	7 (14.9)	22 (19.6)	6 (7.7)	9 (30.0)	4 (12.1)		
7-9 ข้อความ	7 (14.9)	7 (6.3)	8 (10.3)	1 (3.4)	1 (3.0)		
10-12 ข้อความ	- -	6 (5.4)	5 (6.4)	4 (13.3)	2 (6.1)		
มากกว่า 12 ข้อความ	1 (2.1)	6 (5.4)	4 (5.1)	- -	4 (12.1)		
รวม	47 (100.0)	112 (100.0)	78 (100.0)	30 (100.0)	33 (100.0)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.047 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น รายได้ของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.6 การมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเองของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.6 ดังนี้

H_0 : การมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเองของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

H_1 : การมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเองของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ตารางที่ 4.29

แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเอง
ของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครกับความถี่ใน
การส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ความถี่ในการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ	การมีโทรศัพท์มือถือ เป็นของตนเอง		χ^2	Sig.
	มี	ไม่มี		
1-3 ข้อความ	193 (65.4)	3 (60.0)	2.802	0.592
4-6 ข้อความ	46 (15.6)	2 (40.0)		
7-9 ข้อความ	24 (8.1)	- -		
10-12 ข้อความ	17 (5.8)	- -		
มากกว่า 12 ข้อความ	15 (5.1)	- -		
รวม	295 (100.0)	5 (100.0)		

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.592 สูงกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ดังนั้น การมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเองของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ ซึ่งผลที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.7 ระดับการให้บริการส่งข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.7 ดังนี้

H_0 : ระดับการให้บริการส่งข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

H_1 : ระดับการให้บริการส่งข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ตารางที่ 4.30

แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการให้บริการส่งข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครกับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ความถี่ในการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ	ระดับการให้บริการส่งข้อความ สั้นจากโทรศัพท์มือถือ		χ^2	Sig.
	เป็นประจำ	นาน ๆ ครั้ง		
1-3 ข้อความ	55 (38.7)	141 (89.2)	88.948 *	0.000
4-6 ข้อความ	35 (24.6)	13 (8.2)		
7-9 ข้อความ	21 (14.8)	3 (1.9)		
10-12 ข้อความ	17 (12.0)	- -		
มากกว่า 12 ข้อความ	14 (9.9)	1 (0.7)		
รวม	142 (100.0)	158 (100.0)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ระดับการใช้บริการส่งข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.8 เพศของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.8 ดังนี้

H_0 : เพศของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

H_1 : เพศของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

ตารางที่ 4.31

แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครกับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

ประเภทของรายการวิทยุ ที่ส่งข้อความสั้น	เพศ		χ^2	Sig.
	ชาย	หญิง		
รายการเล่าข่าว/สนทนาข่าว	13 (8.7)	14 (9.3)	44.469*	0.000
รายการวิเคราะห์ข่าว	10 (6.7)	8 (5.3)		
รายการข่าวเจาะจร	6 (4.0)	3 (2.0)		
รายการเพื่อการศึกษ	2 (1.3)	3 (2.0)		
รายการสนทนา	20 (13.4)	12 (7.9)		

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ประเภทของรายการวิทยุ ที่ส่งข้อความสั้น	เพศ		χ^2	Sig.
	ชาย	หญิง		
รายการกีฬา	43 (28.9)	7 (4.6)		
รายการเพลง	55 (36.9)	104 (68.9)		
รวม	149 (100.0)	151 (100.0)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น เพศของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.9 อายุของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.9 ดังนี้

H_0 : อายุของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

H_1 : อายุของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

ตารางที่ 4.32

แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานคร
กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

ประเภทของรายการวิทยุที่ส่ง ข้อความสั้น	อายุ				χ^2	Sig.
	15-20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี		
รายการเล่าข่าว/สนทนาข่าว	- -	20 (12.7)	6 (10.2)	1 (4.5)	49.589*	0.000
รายการวิเคราะห์ข่าว	- -	10 (6.3)	5 (8.5)	3 (13.6)		
รายการข่าวจรรยา	2 (3.3)	4 (2.5)	2 (3.4)	1 (4.5)		
รายการเพื่อการศึกษา	1 (1.6)	2 (1.3)	- -	2 (9.1)		
รายการสนทนา	3 (4.9)	13 (8.2)	11 (18.6)	5 (22.7)		
รายการกีฬา	7 (11.5)	25 (15.8)	13 (22.0)	5 (22.7)		
รายการเพลง	48 (78.)	84 (53.2)	22 (36.3)	5 (22.7)		
รวม	61 (100.0)	158 (100.0)	59 (100.0)	22 (100.0)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น อายุของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.10 ระดับการศึกษาของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.10 ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

H_1 : ระดับการศึกษาของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

ตารางที่ 4.33

แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครกับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

ประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น	ระดับการศึกษา					χ^2	Sig.
	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี		
รายการเล่าข่าว/สนทนาข่าว	- -	7 (8.9)	3 (9.1)	13 (8.9)	4 (10.5)	53.361 *	0.001
รายการวิเคราะห์ข่าว	2 (50.0)	2 (2.5)	2 (6.1)	11 (7.5)	3 (7.9)		
รายการข่าวเจาะจร	- -	1 (1.3)	1 (3.0)	4 (2.7)	1 (2.6)		
รายการเพื่อการศึกษ	- -	1 (1.3)	- -	4 (2.7)	- -		
รายการสนทนา	- -	4 (5.1)	2 (6.1)	17 (11.6)	9 (23.7)		
รายการกีฬา	- -	10 (12.7)	8 (24.2)	26 (17.8)	6 (15.8)		

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

ประเภทของ รายการวิทยุที่ส่ง ข้อความสั้น	ระดับการศึกษา					χ^2	Sig.
	ต่ำกว่า มัธยม ศึกษา	มัธยมศึกษา หรือ เทียบเท่า	อนุปริญญา หรือ เทียบเท่า	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี		
รายการเพลง	2 (50.0)	54 (68.4)	17 (51.5)	71 (48.6)	15 (39.5)		
รวม	4 (100.0)	79 (100.0)	33 (100.0)	146 (100.0)	38 (100.0)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.001 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ระดับการศึกษาของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.11 อาชีพของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.11 ดังนี้

H_0 : อาชีพของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

H_1 : อาชีพของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

ตารางที่ 4.34

แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานคร
กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

ประเภทของ รายการวิทยุที่ ส่งข้อความสั้น	อาชีพ						χ^2	Sig.
	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจ เอกชน/ ลูกจ้าง	ธุรกิจ ส่วนตัว/ อาชีพอิสระ	นักเรียน/ นักศึกษา	แม่บ้าน	ว่างงาน/ กำลังหา งาน		
รายการเล่าข่าว/ สนทนาข่าว	3 (7.1)	16 (11.7)	6 (6.2)	2 (2.8)	- -	- -	75.891*	0.000
รายการ วิเคราะห์ข่าว	4 (9.5)	9 (6.6)	1 (2.7)	2 (2.8)	1 (14.3)	1 (20.0)		
รายการข่าว เจาะจร	1 (2.4)	6 (4.4)	2 (5.4)	- -	- -	- -		
รายการเพื่อ การศึกษา	- -	2 (1.5)	- -	1 (1.4)	2 (28.6)	- -		
รายการสนทนา	9 (21.4)	7 (5.1)	9 (24.3)	7 (9.7)	- -	- -		
รายการกีฬา	4 (9.5)	26 (19.0)	8 (21.6)	11 (15.3)	- -	1 (20.0)		
รายการเพลง	21 (50.0)	71 (51.8)	11 (29.7)	49 (68.1)	4 (57.1)	3 (60.0)		
รวม	42 (100.0)	137 (100.0)	37 (100.0)	72 (100.0)	7 (100.0)	5 (100.0)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น อาชีพของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.12 รายได้ของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.12 ดังนี้

H_0 : รายได้ของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

H_1 : รายได้ของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

ตารางที่ 4.35

แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครกับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

ประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น	รายได้					χ^2	Sig.
	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,000 – 10,000 บาท	10,001 – 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	สูงกว่า 30,000 บาท		
รายการเล่าข่าว/ สทนาข่าว	- -	12 (10.6)	9 (11.5)	4 (13.3)	2 (6.1)	44.33 2*	0.00 7
รายการวิเคราะห์ข่าว	1 (2.1)	3 (2.7)	11 (14.1)	2 (6.7)	1 (3.0)		
รายการข่าวเจาะจร	- -	4 (3.6)	2 (2.6)	- -	3 (9.1)		
รายการเพื่อการศึกษา	- -	3 (2.7)	2 (2.6)	- -	- -		
รายการสนทนา	2 (4.3)	13 (11.6)	7 (9.0)	4 (13.3)	6 (18.2)		
รายการกีฬา	9 (19.1)	15 (13.4)	12 (15.4)	4 (13.3)	10 (30.3)		
รายการเพลง	35 (74.5)	62 (55.4)	35 (44.8)	16 (53.4)	11 (33.3)		
รวม	47 (100.0)	112 (100.0)	78 (100.0)	30 (100.0)	33 (100.0)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.007 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น รายได้ของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.13 การมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเองของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.13 ดังนี้

H_0 : การมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเองของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

H_1 : การมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเองของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

ตารางที่ 4.36

แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเองของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครกับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

ประเภทของรายการวิทยุ ที่ส่งข้อความสั้น	การมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเอง		χ^2	Sig.
	มี	ไม่มี		
รายการเล่าข่าว/สนทนาข่าว	26 (8.8)	1 (20.0)	8.576	0.199
รายการวิเคราะห์ข่าว	17 (5.8)	1 (20.0)		
รายการข่าวเจาะจร	9 (3.1)	- -		
รายการเพื่อการศึกษา	5 (1.7)	- -		
รายการสนทนา	30 (10.2)	2 (40.0)		

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ประเภทของรายการวิทยุ ที่ส่งข้อความสั้น	การมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเอง		χ^2	Sig.
	มี	ไม่มี		
รายการกีฬา	50 (16.9)	- -		
รายการเพลง	158 (53.6)	1 (20.0)		
รวม	295 (100.0)	5 (100.0)		

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.199 สูงกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ดังนั้น การมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเองของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น ซึ่งผลที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.14 ระดับการให้บริการส่งข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.14 ดังนี้

H_0 : ระดับการให้บริการส่งข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

H_1 : ระดับการให้บริการส่งข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

ตารางที่ 4.37

แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการให้บริการส่งข้อความสั้นจาก
โทรศัพท์มือถือของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครกับประเภท
ของรายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น

ประเภทของรายการวิทยุที่ส่ง ข้อความสั้น	ระดับการให้บริการส่งข้อความ สั้นจากโทรศัพท์มือถือ		χ^2	Sig.
	เป็นประจำ	นาน ๆ ครั้ง		
รายการเล่าข่าว/สนทนาข่าว	8 (5.6)	19 (12.0)	28.002*	0.000
รายการวิเคราะห์ข่าว	6 (4.2)	12 (7.6)		
รายการข่าวเจาะจร	3 (2.1)	6 (3.8)		
รายการเพื่อการศึกษา	3 (2.1)	2 (1.3)		
รายการสนทนา	17 (12.0)	15 (9.5)		
รายการกีฬา	11 (7.7)	39 (24.7)		
รายการเพลง	94 (66.3)	65 (41.1)		
รวม	142 (100.0)	158 (100.0)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ระดับการให้บริการส่งข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือของผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับประเภทของ

รายการวิทยุที่ส่งข้อความสั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 3.1 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 3.1 ดังนี้

H_0 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามเพศ

เพศ	ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t-value	2-tailed Sig.
ชาย	149	2.91	0.76	-1.679	0.094
หญิง	151	3.05	0.72		

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ค่า 2-tailed Sig. มีค่าเท่ากับ 0.094 สูงกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 3.2 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 3.2 ดังนี้

H_0 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอายุ

อายุ	ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
15-20 ปี	61	3.26	0.68	7.321*	0.000
21 – 30 ปี	158	3.00	0.64		
31 – 40 ปี	59	2.79	0.89		
41-50 ปี	22	2.53	0.90		
รวม	300	2.98	0.74		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างรายคู่ของความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอายุ จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี LSD ผลที่ได้แสดงในตารางที่ 4.40

ตารางที่ 4.40

แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้น
ผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอายุ

อายุ	ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ				
	$\bar{X}$	1	2	3	4
1. 15-20 ปี	3.26	-	*	*	*
2. 21 – 30 ปี	3.00	*	-	-	*
3. 31 – 40 ปี	2.79	*	-	-	-
4. 41-50 ปี	2.53	*	*	-	-
รวม	2.98				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.39 แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 15-20 ปี จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุสูงกว่า ผู้ฟังในกลุ่มอายุอื่น ๆ ทุกกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นอกจากนี้ ผู้ฟังที่มีอายุ 21-30 ปี จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุสูงกว่า ผู้ฟังที่มีอายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้วยเช่นกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 3.3 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 3.3 ดังนี้

H_0 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.41

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่าน
รายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	4	3.17	1.09	4.335*	0.002
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	79	3.19	0.73		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	33	3.21	0.61		
ปริญญาตรี	146	2.82	0.71		
สูงกว่าปริญญาตรี	38	2.95	0.81		
รวม	300	2.98	0.74		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.002 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างรายคู่ของความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามระดับการศึกษา จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี LSD ผลที่ได้แสดงในตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.42

แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้น
ผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอายุ

ระดับการศึกษา	ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ					
	$\bar{X}$	1	2	3	4	5
1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	3.17	-	-	-	-	-
2. มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	3.19	-	-	-	*	-
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	3.21	-	-	-	*	-
4. ปริญญาตรี	2.82	-	*	*	-	-
5. สูงกว่าปริญญาตรี	2.95	-	-	-	-	-
รวม	2.98					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.42 แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุต่ำกว่าผู้ฟังที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยข้อที่ 3.4 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 3.4 ดังนี้

H_0 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.43

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่าน
รายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	42	3.10	0.72	4.754*	0.000
ธุรกิจเอกชน/ลูกจ้าง	137	2.97	0.68		
ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ	37	2.51	0.93		
นักเรียน/นักศึกษา	72	3.16	0.68		
แม่บ้าน	7	3.32	0.78		
ว่างงาน/กำลังหางาน	5	2.77	0.47		
รวม	300	2.98	0.74		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างรายคู่ของความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอาชีพ จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี LSD ผลที่ได้แสดงในตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44

แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่าน
รายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอายุ

อาชีพ	ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ						
	$\bar{X}$	1	2	3	4	5	6
1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.10	-	-	*	-	-	-
2. ธุรกิจเอกชน/ลูกจ้าง	2.97	-	-	*	-	-	-
3. ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ	2.51	*	*	-	*	*	-
4. นักเรียน/นักศึกษา	3.16	-	-	*	-	-	-
5. แม่บ้าน	3.32	-	-	*	-	-	-
6. ว่างาน/กำลังหางาน	2.77	-	-	-	-	-	-
รวม	2.98						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุต่ำกว่า กลุ่มผู้ฟังที่เป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจเอกชน/ลูกจ้าง นักเรียน/นักศึกษา และ แม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยข้อที่ 3.5 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 3.5 ดังนี้

H_0 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.45

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้น
ผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามรายได้

รายได้	ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 5,000 บาท	47	3.07	0.68	2.716*	0.003
5,000 – 10,000 บาท	112	3.11	0.74		
10,001 – 20,000 บาท	78	2.90	0.69		
20,001 – 30,000 บาท	30	2.90	0.76		
สูงกว่า 30,000 บาท	33	2.68	0.87		
รวม	300	2.98	0.74		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.003 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างรายคู่ของความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามรายได้ จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี LSD ผลที่ได้แสดงในตารางที่ 4.46

ตารางที่ 4.46

แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้น
ผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามรายได้

รายได้	ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ					
	$\bar{X}$	1	2	3	4	5
1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.07	-	-	-	-	*
2. 5,000 – 10,000 บาท	3.11	-	-	-	-	*
3. 10,001 – 20,000 บาท	2.90	-	-	-	-	-
4. 20,001 – 30,000 บาท	2.90	-	-	-	-	-
5. สูงกว่า 30,000 บาท	2.68	*	*	-	-	-
รวม	2.98					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.46 แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้สูงกว่า 30,000 บาท จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุต่ำกว่า ผู้ฟังที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และ 5,000 – 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยข้อที่ 3.6 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเองแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 3.6 ดังนี้

H_0 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเองต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเองต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.47

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้น
ผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตาม
การมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเอง

โทรศัพท์มือถือ	ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t-value	2-tailed Sig.
มี	295	2.98	0.75	0.345	0.730
ไม่มี	5	2.87	0.31		

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ค่า 2-tailed Sig. มีค่าเท่ากับ 0.730 สูงกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเองต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 3.7 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการใช้บริการข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุจากโทรศัพท์มือถือแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 3.7 ดังนี้

H_0 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการใช้บริการข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุจากโทรศัพท์มือถือต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการใช้บริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.48

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้น
ผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามระดับ
การใช้บริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือ

ระดับการใช้บริการข้อความ สั้นจากโทรศัพท์มือถือ	ความพึงพอใจจากการส่งข้อความ สั้นผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t-value	2-tailed Sig.
เป็นประจำ	142	3.25	0.66	6.485*	0.000
นาน ๆ ครั้ง	158	2.73	0.73		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ค่า 2-tailed Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการใช้บริการข้อความสั้นจากโทรศัพท์มือถือต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 4 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 4.1 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกันจะมีความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 4.1 ดังนี้

H_0 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.49

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ	ความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
ไม่เกิน 3 ข้อความ	196	3.09	0.77	25.736*	0.000
4-6 ข้อความ	48	3.49	0.78		
7-9 ข้อความ	24	4.04	0.72		
10 – 12 ข้อความ	17	4.21	0.66		
มากกว่า 12 ข้อความ	15	4.50	0.58		
รวม	300	3.36	0.87		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกันจะมีความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างรายคู่ของความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี LSD ผลที่ได้แสดงในตารางที่ 4.50

ตารางที่ 4.50

แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น
ผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามความถี่
ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ความถี่ในการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ	ความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ					
	$\bar{X}$	1	2	3	4	5
1. ไม่เกิน 3 ข้อความ	3.09	-	*	*	*	*
2. 4-6 ข้อความ	3.49	*	-	*	*	*
3. 7-9 ข้อความ	4.04	*	*	-	-	-
4. 10 – 12 ข้อความ	4.21	*	*	-	-	-
5. มากกว่า 12 ข้อความ	4.50	*	*	-	-	-
รวม	3.36					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.50 แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่ส่งข้อความสั้นเข้าร่วมรายการวิทยุ ไม่เกิน 3 ข้อความต่อสัปดาห์ และ 4-6 ข้อความต่อสัปดาห์ จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุต่ำกว่า ผู้ที่ส่งข้อความ 7-9 ข้อความต่อสัปดาห์ 10-12 ข้อความต่อสัปดาห์ และ มากกว่า 12 ข้อความต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขณะเดียวกัน ผู้ที่ส่งข้อความสั้นเข้าร่วมรายการวิทยุ ไม่เกิน 3 ข้อความต่อสัปดาห์จะมีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุต่ำกว่า ผู้ที่ส่งข้อความ 4-6 ข้อความต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้วยเช่นกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 4.2 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกันจะมีประเภทรายการที่ส่งข้อความสั้นแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 4.2 ดังนี้

H_0 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่าน รายการวิทยุแตกต่างกันจะมีประเภทรายการที่ส่งข้อความสั้นไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่าน รายการวิทยุแตกต่างกันจะมีประเภทรายการที่ส่งข้อความสั้นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.51

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น

ผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานคร

จำแนกตามประเภทรายการที่ส่งข้อความสั้น

ประเภทรายการที่ ส่งข้อความสั้น	ความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
รายการเล่าข่าว/สนทนาข่าว	27	3.06	0.63	1.263	0.274
รายการวิเคราะห์ข่าว	18	3.31	1.07		
รายการข่าวเจาะจร	9	3.28	0.71		
รายการเพื่อการศึกษา	5	3.71	0.49		
รายการสนทนา	32	3.28	1.18		
รายการกีฬา	50	3.25	0.78		
รายการเพลง	159	3.47	0.84		
รวม	300	3.36	0.87		

จากตารางที่ 4.51 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.274 สูงกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความคาดหวังจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกันจะมีประเภทรายการที่ส่งข้อความสั้นไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 5 ความคาดหวังในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 5 ดังนี้

H_0 : ความคาดหวังในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

H_1 : ความคาดหวังในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ตารางที่ 4.52

แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุกับความพึงพอใจในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ความคาดหวังในการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ	ค่าสหสัมพันธ์ (r)	2-tailed Sig.
ความพึงพอใจในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ	0.640*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.52 พบว่า ค่า 2-tailed Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งต่ำกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 สรุปได้ว่า ความคาดหวังในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และเมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ที่มีค่าเท่ากับ 0.640 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ฟังมีความคาดหวังในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุสูงขึ้น จะมีความพึงพอใจในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุเพิ่มขึ้นด้วย

สมมติฐานข้อที่ 6 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีพฤติกรรมการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 6.1 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 6.1 ดังนี้

H_0 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.53

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ	ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
ไม่เกิน 3 ข้อความ	196	2.84	0.75	8.516*	0.000
4-6 ข้อความ	48	3.10	0.57		
7-9 ข้อความ	24	3.21	0.61		
10 – 12 ข้อความ	17	3.25	0.63		
มากกว่า 12 ข้อความ	15	3.79	0.69		
รวม	300	2.98	0.74		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้ฟังรายการวิทยุในเขต

กรุงเทพมหานครที่มีความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างรายคู่ของความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี LSD ผลที่ได้แสดงในตารางที่ 4.53

ตารางที่ 4.54

แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามความถี่ในการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ

ความถี่ในการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ	ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้น ผ่านรายการวิทยุ					
	$\bar{X}$	1	2	3	4	5
1. ไม่เกิน 3 ข้อความ	2.84	-	*	*	*	*
2. 4-6 ข้อความ	3.10	*	-	-	-	*
3. 7-9 ข้อความ	3.21	*	-	-	-	*
4. 10 – 12 ข้อความ	3.25	*	-	-	-	*
5. มากกว่า 12 ข้อความ	3.79	*	*	*	*	-
รวม	2.98					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.54 แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่ส่งข้อความสั้นเข้าร่วมรายการวิทยุ ไม่เกิน 3 ข้อความต่อสัปดาห์ จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุต่ำกว่า ผู้ที่มีความถี่ในการส่งข้อความ 4-6 ข้อความต่อสัปดาห์ 7-9 ข้อความต่อสัปดาห์ 10-12 ข้อความต่อสัปดาห์ และ มากกว่า 12 ข้อความต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขณะเดียวกัน ผู้ที่ส่งข้อความสั้นเข้าร่วมรายการวิทยุ มากกว่า 12 ข้อความต่อสัปดาห์ จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุสูงกว่า ผู้ที่ส่งข้อความ 4-6 ข้อความต่อสัปดาห์ 7-9 ข้อความต่อสัปดาห์ และ 10-12 ข้อความต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้วยเช่นกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 6.2 ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีประเภทรายการที่ส่งข้อความสั้นแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 6.2 ดังนี้

H_0 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีประเภทรายการที่ส่งข้อความสั้นแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีประเภทรายการที่ส่งข้อความสั้นแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.55

แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานคร
จำแนกตามประเภทรายการที่ส่งข้อความสั้น

ประเภทรายการที่ส่งข้อความสั้น	ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ				
	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
รายการเล่าข่าว/สนทนาข่าว	27	2.70	0.59	4.541*	0.000
รายการวิเคราะห์ข่าว	18	2.64	0.44		
รายการข่าวเจาะจร	9	2.59	0.31		
รายการเพื่อการศึกษา	5	3.29	0.41		
รายการสนทนา	32	2.65	0.91		
รายการกีฬา	50	2.97	0.71		
รายการเพลง	159	3.15	0.74		
รวม	300	2.98	0.74		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.56 พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ดังนั้น ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีประเภทรายการที่ส่งข้อความสั้นแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างรายคู่ของความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามประเภทรายการที่ส่งข้อความสั้นจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี LSD ผลที่ได้แสดงในตารางที่ 4.55

ตารางที่ 4.56

แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุของผู้ฟังวิทยุในเขตกรุงเทพมหานคร
จำแนกตามประเภทรายการที่ส่งข้อความสั้น

ประเภทรายการที่ส่งข้อความสั้น	ความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุ							
	$\bar{X}$	1	2	3	4	5	6	7
1. รายการเล่าข่าว/สนทนาข่าว	2.70	-	-	-	-	-	-	*
2. รายการวิเคราะห์ข่าว	2.64	-	-	-	-	-	-	*
3. รายการข่าวเจาะจร	2.59	-	-	-	-	-	-	*
4. รายการเพื่อการศึกษา	3.29	-	-	-	-	-	-	-
5. รายการสนทนา	2.65	-	-	-	-	-	-	*
6. รายการกีฬา	2.97	-	-	-	-	-	-	-
7. รายการเพลง	3.15	*	*	*	-	*	-	-
รวม	2.98							

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.56 แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟังรายการวิทยุในเขตกรุงเทพมหานครที่ส่งข้อความสั้นเข้าร่วมรายการเพลง มีความพึงพอใจจากการส่งข้อความสั้นผ่านรายการวิทยุสูงกว่าผู้ที่ส่งข้อความสั้นร่วมรายการเล่าข่าว/สนทนาข่าว รายการวิเคราะห์ข่าว รายการข่าวจรรยา และรายการสนทนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

